

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudce JUDr. Tomáše Novosada a soudkyně Mgr. Daniely Zemanové ve věci

žalobce: **Oldřich K.**, narozený dne xxxxx
bytem xxxxx
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Bobkem
sídlem Muchova 223/9, 160 00 Praha 6

proti
žalované: **CZECH NEWS CENTER a.s.**, IČO 02346826
sídlem Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátkou JUDr. Helenou Chaloupkovou
sídlem Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 7. února 2019, č. j. 30 C 208/2018-68,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I, II, III **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši **100 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, jinak se **potvrzuje**.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku ve výši 6 231,50 Kč a odvolacího řízení částku ve výši 8 228 Kč (tj. celkem **14 459,50 Kč**) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalované advokátky JUDr. Heleny Chaloupkové.

Odůvodnění:

1. **Žalobce** se žalobou podanou dne 27. dubna 2018 u Obvodního soudu pro Prahu 7 jako soudu prvního stupně domáhal ochrany své osobnosti. Tvrdil, že žalovaná neoprávněně zasáhla do jeho osobnostních práv obsahem pořadu, resp. videa ze série „Xxx xxx“, které žalovaná umístila dne xxx na web www.blesk.cz pod adresou xxxxx xxxxx xxxxx Video obsahuje záznam rozhovoru

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Abrahámová.

vedeného moderátorkou Zuzanou B. s Vladimírem Z. jakožto xxx komunistického československého prezidenta Antonína Zápotockého (dále jen „komunistický prezident“) a zaznívají v něm nepravdivé informace, že žalobce patří do rodiny komunistického prezidenta, že xxx Vladimíra Z. je maminkou žalobce, že otec žalobce byl architektem, který dostával stranické zakázky a upil se k smrti. Informace byly podány bulvárním způsobem, odkaz na osobu žalobce sloužil upoutání pozornosti. Zveřejněná informace o žalobci pak byla převzata celou řadou dalších médií, s odkazem na informace a web žalované zveřejnil web www.vipstory.cz článek, kde pracuje jako s veřejně známým faktem, že žalobce je znám jako kritik minulého (komunistického) režimu, a že o to větší skandál je, když se ukazuje, že sám měl v rodině vysoce postaveného komunistického pohlavára. Informaci pak převzal dne 9. května 2017 i web www.ahaonline.cz. Žalobce a jeho sestra se proti nepravdivým informacím ve videu ohradili, o čemž žalovaná na webu www.blesk.cz informovala bulvárním stylem v článku s titulkem „xxxxx uveřejněným pod adresou xxxxx xxxxx xxxxx Žalobce považuje šíření informací o své osobě za hrubě porušující jeho osobní integritu a čest, zejména z důvodů, že je veřejností vnímán jako někdo, kdo se vždy ohrazoval proti režimu, který panoval v Československu v období let 1948 až 1989. Žalobce je sice osobností veřejně známou, ale není důvod, aby žalované trpěl uvádění hrubě nepravdivých, smyšlených informací, které mají způsobilost poškodit žalobcovu pověst a čest, jeho vážnost a postavení ve společnosti, k čemuž poznamenává, že informace se dotýkají i jeho nejbližších. Žalovanou zveřejněná nepravdivá tvrzení představují neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce, kdy pro žalovanou přítěžující okolností je, že její jednání je motivováno dosažením zisku, jakákoli kontroverze týkající se známé osobnosti zvyšuje zájem veřejnosti a tím počet prodaných výtisků a návštěvnost webu. Žalobce tak žalobou žádal po žalované, aby se zdržela tvrzení o tom, že žalobce a jeho rodina jsou v příbuzenském vztahu ke komunistickému prezidentu, aby odstranila ze svých webových stránek www.blesk.cz pořad „Xxx xxx“ video zachycující pořad „Xxx xxx“ týkající se výroků o žalobci a jeho rodině a jejich vztahu k komunistickému prezidentu, jakož i všechny články na serveru www.blesk.cz na toto video navazující, aby obeslala provozovatele webových stránek www.ahaonline.cz a www.vipstory.cz s informací o znění rozsudku a žádostí o odstranění článků týkajících se žalovaného (míněno žalobce) a jeho rodiny ve vztahu ke komunistickému prezidentu, aby se žalobci omluvila veřejnou omluvou na www.blesk.cz ve znění: *Společnost CZECH NEWS CENTER a.s., vlastník a provozovatel webových stránek www.blesk.cz se omlouvá panu Oldřichu K., xxxxx, za to, že o něm v pořadu Xxx xxx nepravdivě uvedla, že on a jeho rodiče jsou v příbuzenském vztahu s komunistickým československým prezidentem Antonínem Zápotockým.* a aby žalobci zaplatila jako zadostiučinění v penězích částku 5 000 000 Kč. V průběhu řízení před soudem prvního stupně v důsledku jednání žalované vzal žalobce žalobu zpět v rozsahu odstraňovací povinnosti, a pokud jde o omluvu, žádal na základě připuštěné změny žaloby – poté, co mu žalovaná v průběhu řízení poskytla požadovanou omluvu – změněný text omluvy ve znění *Společnost CZECH NEWS CENTER a.s., vlastník a provozovatel webových stránek www.blesk.cz, se opětovně omlouvá panu Oldřichu K., xxxxx, za to, že o něm v pořadu Xxx xxx nepravdivě uvedla, že on a jeho rodiče jsou v příbuzenském vztahu s komunistickým československým prezidentem Antonínem Zápotockým. Rovněž se omlouvá, že inkriminované video, kde se nepravdivě tvrzení nacházelo, bylo na jí provozovaných internetových stránkách přístupné i v den prvního projednání věci před soudem, a to i přes tvrzení žalované podané panu Oldřichu K., že veškeré stránky s tímto obsahem byly odstraněny.*“

2. **Žalovaná** navrhla zamítnutí žaloby. Nezpochybňovala, že na webu www.blesk.cz uveřejnila napadené video a článek s názvem „Xxx xxx xxx xxx xxx“, který z videa vycházel a ve kterém citovala výroky Vladimíra Z. včetně těch, které žalobce napadá, konkrétně: „xxxx xxxxxx xxxxx xxxxx.“ Napadaná tvrzení jsou ale tvrzeními Vladimíra Z. a žalovaná neměla důvod o jejich pravdivosti pochybovat. Poté, co se žalobce spolu se svou sestrou proti výročkům ohradili, uveřejnila žalovaná dne xxx na webu www.blesk.cz článek „Xxxxx“ a v deníku Blesk článek „Xxxxx“, ve kterých informovala čtenáře o reakci žalobce, původní informace však nadále zpřístupňovala, protože Vladimír Z. na svých tvrzeních trval. Po doručení žaloby, přestože Vladimír Z. na uveřejněných informacích stále trval, video i článek z webu stáhla. V průběhu řízení,

konkrétně dne xxx, pak i uveřejnila na webu www.blesk.cz pod titulkem „*Omluva panu Oldřichu K.*“ žalobcem žalobou požadovanou omluvu.

3. **Soud prvního stupně** v rozsahu odstraňovací povinnosti řízení zastavil **usnesením** vyhlášeným při jednání dne 29. ledna 2019 (písemné vyhotovení usnesení soud prvního stupně účastníkům, resp. jejich zástupcům ještě zašle spolu s tímto rozhodnutím, což nemění nic na tom, že proti usnesení již odvolání není, neboť obě strany sporu se práva odvolat se po vyhlášení usnesení vzdaly). V záhlaví uvedeným **rozsudkem** pak soud prvního stupně žalobu v celém zbylém rozsahu zamítl, konkrétně výrokem I zamítl žalobu v části o uložení povinnosti žalované zdržet tvrzení o tom, že žalobce a jeho rodina jsou v příbuzenském vztahu k Antonínu Zápotockému, bývalému československému prezidentovi; výrokem II zamítl žalobu v části o uložení povinnosti žalované do 3 dnů od právní moci rozsudku obeslat provozovatele webových stránek www.ahaonline.cz a www.vipstory.cz s informací o znění rozsudku a žádostí o odstranění článků týkajících se žalovaného a jeho rodiny ve vztahu k Antonínu Zápotockému; výrokem III zamítl žalobu v části, v níž se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované do 3 dnů od právní moci rozsudku zajistit na vlastní náklady na webových stránkách www.blesk.cz uveřejnění omluvy ve znění uvedeném v závěru bodu 1 odůvodnění tohoto rozsudku a výrokem IV zamítl žalobu v části o zaplacení nemajetkové újmy 5 000 000 Kč. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně tak, že žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
4. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace uvedených v písemném odůvodnění napadeného rozsudku, na něž se pro stručnost poukazuje.
5. Soud prvního stupně sice dospěl ke skutkovému závěru, že žalobce není v příbuzenském vztahu ke komunistickému prezidentu, ale stěžejní pro něj bylo, že žalobcem napadané nepravdivé informace žalované v rozhovoru sdělil Vladimír Z., xxx komunistického prezidenta. Původcem nepravdivých tvrzení nebyla tedy žalovaná, nýbrž uvedený muž a za případný zásah do práv žalobce pak odpovídá on, nikoli žalovaná, která pouze uveřejnila předmětný, na video zachycený, rozhovor a následně dne xxx zveřejnila článek, ve kterém uvedla, že žalobce a jeho sestra se proti předmětným nařčením ohradili. Žalobu tak zamítl pro nedostatek pasivní věcné legitimace na straně žalované. O nákladech řízení rozhodl postupem podle § 142 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 150 o. s. ř. V rozsahu 1/5 žalobce uspěl, resp. procesní zavinění za zastavení řízení leží na straně žalované, a ve zbývajícím rozsahu 4/5 uspěla žalovaná. Žalované tak vzniklo právo na náhradu 3/5 nákladů řízení, avšak tuto jí soud prvního stupně nepřiznal z důvodů zvláštního zřetele hodných, za které označil okolnost, že žalovaná postupovala v rozporu se zásadami novinářské etiky, když před zveřejněním napadaných informací si je neověřila u jiného zdroje či přímo u žalobce
6. Rozsudek soudu prvního stupně napadl **žalobce** v celém jeho rozsahu včasným a přípustným **odvoláním**. S právním závěrem soudu prvního stupně, že za zveřejnění napadaných informací žalovaná neodpovídá, nesouhlasí. Poukazuje na banálnost série pořadů (videorozhovorů) „Xxx xxx“, poukazuje na to, že jde o pseudokauzy založené na drbech, přitom žalovaná si mohla pravdivost informací snadno ověřit, což ale zjevně nebylo v jejím zájmu, neboť by bylo jasné, že žádná „kauza“ neexistuje. Zdůraznil, že v samotném videu nebyla informace týkající se žalobce nijak akcentována, byla to právě žalovaná, kdo ji mediálně vypíchl. Větička z úst Vladimíra Z. žalobci neublížila, ublížila mu pozornost, která tomuto drbu byla dána ze strany žalované. Zdůrazňuje motivy žalované a bulvární, nekorektní způsob zveřejnění napadaných informací, jakož i to, že pořad staví na využití, resp. zneužití jeho jména jako slavné osoby, to zhodnocuje při prodeji inzerce a při výši nákladu. Připomíná, že článkem, kterým žalovaná nepravdivé informace tzv. uváděla na pravou míru, zásah nijak nezjemňuje, naopak jeho účinky umocňuje. Deník Blesk je nejprodávanejším deníkem na českém trhu, významný podíl má i deník Aha! a weby www.blesk.cz a www.ahaonline.cz provozované též žalovanou, ceny, které žalovaná požaduje za inzerci v deníku Blesk jsou 786 000 Kč kromě pátku a v pátek 944 000 Kč, za titulní stranu je příplatek 350 %, inzerce na home page webu www.blesk.cz činí 660 000 Kč, resp. 399 000 Kč, i v ostatních titulech žalované se cena pohybuje v řádu statisíců. Na spor žalobce a žalované je tak třeba nahlížet jako na

spor podobný sporu obchodnímu a nekalosoutěžnímu, kdy žalovaná využila, resp. zneužila a zpeněžila jméno žalobce k obchodním účelům. I pokud by bylo pravdou, že do práv žalobce zasáhl Vladimír Z., jak uzavřel soud prvního stupně, není to podstatné, podstatné je, že žalovaná těží z falešné informace (drbu), činí z ní byznys, proto žalobce žaluje žalovanou. Je povinností moci soudní chránit oběti bulváru a stanovovat přípustnou hranici jeho činnosti. Současně připomíná, že pokud se nějaká informace na webu již objevila, dá se někde dohledat, což je obzvláště kruté ve vztahu k potomkům – dětem osob veřejného zájmu, které si takto mohou dohledat o svých rodičích závadné informace. Žalobce vytýká soudu prvního stupně, že sice přisvědčil tomu, že žalobce se subjektivně cítí dotčen napadanými informacemi, ale pomínil, že jde o stav objektivní. Připomíná existenci zákona o protiprávnosti komunistického režimu č. 198/1993 Sb., poukazuje na to, že se o režimu i v době jeho trvání a samozřejmě i po jeho pádu vyslovoval kriticky, což se týkalo i celé řady dalších osob ze showbyznysu. Spojení žalobce s minulým režimem je způsobilé žalobci ublížit a to i do budoucna, neboť ho může z určitých rolí (např. pokud by šlo o roli generála Mašína) vyloučit, ztvárnění role antikomunisty by pak ztrácelo na věrohodnosti. Žalobce by chtěl dosáhnout stavu před zásahem, uvědomuje si ale, že to v prostředí internetu nejde, žádá tak, aby žalovaná učinila alespoň to, co učinit může. Žalobce tak trvá na tom, aby žalované byla uložena povinnost zdržet se šíření napadaných tvrzení, neboť žalobce na rozdíl od soudu prvního stupně nemá důvěru v žalovanou v tom směru, že se takového jednání do budoucna zdrží. Postoj žalované, kdy sice přestala šířit napadené informace na konkrétní adrese, ale dále je zpřístupňovala jinde, považuje za přezíravý. Závěrem žalobce ve vazbě na příjmy žalované z inzerce konstatuje, že považuje za nepřipustné, aby žalovaná v předmětné věci „vyvázla“ jen tak, že poskytla omluvu. Při jednání před odvolacím soudem se pak žalobce vyjádřil ještě v tom smyslu, že si uvědomuje, že je osobou veřejného zájmu, a je srozuměn s tím, že se o něj média zajímají. Z toho důvodu i při nedávných zdravotních potížích netajil, že ho postihl infarkt, byť mu nebylo nijak příjemné o tom hovořit. Uvědomoval si ale, že mlčením jen vyvolá různé spekulace. Přesto pak ale bulvár v souvislosti s jeho zdravotním stavem zveřejňoval nepravdivé informace. Právě to vyčítá žalované i ve zde projednávané věci, kdy v souvislosti se žalobcem a při využití jeho popularity žalovaná zveřejnila nepravdu. Navrhuje, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že žalobě vyhová a přizná žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

7. **Žalovaná** v reakci na odvolání vyjádřila přesvědčení, že rozsudek soudu prvního stupně je věcně správný a navrhla jeho potvrzení. Žalovaná neměla důvod pochybovat o správnosti informací sdělených jí Vladimírem Z., nejednalo se o informace, které by byly ve vztahu k žalobci dehonestující, spíše se jednalo o určitou zajímavost. Poté, co se žalobce proti informacím ohradil, zveřejnila dne xxx reakci žalobce, a to jak v deníku Blesk (Xxxxx!) tak na webu www.blesk.cz (Xxxxx!), v článku situaci nijak nehodnotila, nepřikláněla se na něčí stranu. Poté, co žalovaná informace znovu prověřovala a Vladimír Z. jí nedoložil podklady, které by pravdivost osvědčovaly, žalovaná sporný článek odstranila, stejně tak článek na ahaonline.cz, následně pak uveřejnila i žalobcem v žalobě požadovanou omluvu. Poté, co žalobce upozornil, že článek se nachází i na jiné než jím původně zmíněné adrese, odstranila jej i tam a není si vědoma toho, že by na svých stránkách informace dále zveřejňovala. Informaci o příbuzenském vztahu žalobce a komunistického prezidenta nepovažuje za difamační, pokud by však žalobci nějaká újma vznikla, je dostatečným způsobem odčinění nemajetkové újmy omluva, kterou žalovaná žalobci již poskytla. Není zde ani důvod, aby žalované byla uložena zdržovací povinnost, když žalovaná se žalobci již omluvila a informaci nově nezpřístupňovala a další zveřejnění nehrozí. Při jednání před odvolacím soudem pak žalovaná připomněla, že žalobci se v rámci jednání před soudem prvního stupně dostalo omluvy i od moderátorky Zuzany B.. K tvrzení žalobce, že informace o příbuzenském vztahu žalobce ke komunistickému prezidentu se i po odstranění těchto informací žalovanou z jí provozovaných webů dá dohledat v internetovém prostoru u jiných provozovatelů, namítla žalovaná, že sice ano, ale při zadání slov „xxx“ do vyhledavače google se hned jako druhý výsledek vyhledávání objeví omluva, kterou žalobci žalovaná poskytla a která informaci uvádí na pravou míru.

8. **Odvolací soud** přezkoumal napadený rozsudek a řízení před soudem prvního stupně podle § 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř., zvážil všechny námitky žalobce a vyjádření žalované a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.
9. Odvolací soud doplnil dokazování výsledky vyhledávání ve vyhledávači google při zadání slov „xxx“ a „K.“ se zjištěními popsanými dále pod bodem 18.
10. Odvolací soud v úvodu jednání poučil žalobce, že jím uplatněné nároky se ve významném rozsahu jeví jako zřejmě nedůvodné, že i pokud by žalobce uspěl ohledně požadavku na zadostiučinění v penězích, může jít pouze o nepatrnou část ve vztahu k celkově žalované částce, která je vzhledem ke všem okolnostem excesivní, a dal tak před zahájením odvolacího jednání o věci samé žalobci ještě možnost dispozice s odvoláním, potažmo žalobou, či jejich částí, čímž by si mohl ještě zajistit vrácení alespoň části zaplaceného soudního poplatku za odvolání. Žalobce však na podané žalobě i odvolání setrval.
11. Odvolací soud současně účastníky řízení předem seznámil s tím, že nesdílí právní názor soudu prvního stupně ohledně absence pasivní věcné legitimace a že zastává právní názor, že žalovaná za informace, které jí v rámci rozhovoru sdělila třetí osoba, zde odpovídá.
12. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. února 2001, sp. zn. 30 Cdo 214/2000, kde Nejvyšší soud uzavřel: *Interview jako forma rozhovoru mezi dvěma nebo více osobami zaměřený na získání informací, argumentů a názorů a určený k publikaci, se liší od běžného rozhovoru tím, že v zájmu publicistického záměru vydavatele vedením tohoto rozhovoru tazatelem, jsou cíleně kladeny otázky vyplývající z tématu, ze záměru a z konkrétní situace. Nelze proto mít zato, že bez dalšího v takových případech jde pouze (v rámci plnění povinnosti veřejnost informovat) o reprodukci tvrzení určité osoby, ale je nutno současně přiblížit i k faktu publicistické součinnosti vydavatele (resp. jeho pracovníků či spolupracovníků apod. na interview) a tím i jeho podílu na obsahu a vyznění rozhovoru, resp. vlivu na to, zda interview bude uveřejněn. V případě, že již publikovaný rozhovor ve formě interview je způsobilý zasáhnout do osobnostní sféry fyzické osoby, nelze bez dalšího uzavřít, že ještě vydavatel přesně reprodukoval výroky osoby, s níž byl rozhovor uskutečněn, plní tak jen svou povinnost informovat veřejnost a nemůže za ně nést odpovědnost.*
13. Základní právo (základní svoboda) podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod je zásadně rovno základnímu právu podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (nález Ústavního soudu ze dne 10. prosince 1997 sp. zn. II. ÚS 357/96). Při střetu svobody projevu (tj. článek 17 Listiny) s právem na ochranu osobnosti (tj. článek 10 Listiny), tedy základních práv, která stojí na stejné úrovni, bude vždy v první řadě věcí nezávislých soudů, aby s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 9. února 1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97).
14. Okolnosti posuzované věci však nikterak nesvědčí tomu, že by zde byl důvod dát přednost svobodě projevu. Napadaná tvrzení jsou tvrzeními skutkovými, jejichž pravdivost žalovaná před zveřejněním neproověřovala, slepě důvěřovala zdroji svých informací. To ji ale u konkrétně napadaných informací a povahy zdroje neomlouvá. Na zveřejnění napadaných informací rozhodně nebyl akutní veřejný zájem a žalovaná si mohla a měla informace ověřit (třeba dotazem na žalobce. Lze připomenout, že pořad (videorozhovory), jak plyne z názvu, je o potomcích slavných, nikoli o slavných potomcích slavných. Jak vyplynulo z výpovědi Zuzany B. (č. l. 65), žalovaná přistoupila k rozhovoru s Vladimírem Z. z důvodu, že je potomkem komunistického prezidenta, nikoli pro příbuzenský vztah žalobce a komunistického prezidenta, informace o existenci tohoto vztahu byla i pro žalovanou nová a nečekaná. Zuzana B. k tomu vypověděla, že ji trochu zarazilo, když začal Vladimír Z. mluvit o žalobci, ještě se ho i ptala, zda myslel konkrétně žalobce – tedy „toho xxx“, nelze také přehlédnout, že rozhovor byl činěn v roce 2017 a nedůvěra v informaci zde musela být dána již jen proto, že je více než nepravděpodobné, že by se taková informace po desítky let utajila. Skutečnost, že v rodokmenu komunistického prezidenta se objevuje příjmení K./K., kdy konkrétně osoba jménem Oldřich K. (K.) byl zetěm komunistického prezidenta (tj. měl za manželku dceru komunistického prezidenta Marii), není důvodem, proč by měla žalovaná

informaci Vladimíra Z. bez dalšího věřit.

15. Soud prvního stupně učinil správný, žalovanou v řízení již ani nezpochybňovaný, skutkový závěr, že informace o příbuzenském vztahu žalobce a komunistického prezidenta (a tím i informace na to navázané) nejsou pravdivé, přičemž odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně uzavírá, že **žalovaná odpovídá za zveřejnění předmětných nepravdivých informací** a je ve sporu pasivně věcně legitimována.
16. Je obecně známo, že komunistický prezident, tedy Antonín Zápotocký, byl prezidentem, který v roce 1953 ve funkci vystřídal předchozího (prvního) komunistického prezidenta Klementa Gottwalda a podílel se na politických procesech padesátých let doprovázených fyzickým i psychickým mučením a popravami.
17. Nepravdivá informace o osobě předka člověka představuje zásah do soukromí a rodinného života, zde – vzhledem ke konkrétní výrazně nechvalně slavné osobě tvrzeného předka – zjevně s negativní konotací z toho plynoucí včetně zásahu do piety k pravým předkům v důsledku toho, že jsou k nim mylně přiřazeny informace týkající se cizích osob. Přestože bezectnost předka sama o sobě nemusí ničeho vypovídat o cti potomka, pak zde konkrétně nelze přehlédnout společensky majoritně negativní vnímání potomků komunistických pohlavárů z důvodu možného protežování v minulém režimu. Koneckonců sama žalovaná v článku, ve kterém informuje o postoji žalobce a jeho sestry, uvádí, že se ohradily proti nařčení (tedy sama informaci nepřisuzuje neutrální, ale pro žalobce negativní význam). Žalobce, jak plyne z jeho výpovědi, se setkal s reakcí, byť nijak masivní, okolí ve smyslu, že, příp. zda, skutečně byl „normalizační synkem“. Web vipstory.instory.cz, který informace od žalované převzal, nastolil v článku xxxx/ ze dne xxx otázku, proč svůj původ žalobce tajil, sama žalovaná psala na www.ahaonline.cz v článku xxxx xxx/ ze dne xxx o příbuzenství s komunistickým bossem.
18. Lze uzavřít, že napadané informace představují neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce, přičemž ve vztahu k uplatněným nárokům je podstatné, že:
 - žalovaná nedůvodně spoléhala na pravdivost informací, které jí sdělil Vladimír Z. (k tomu již i výše při vážení střetu svobody slova a práva na ochranu osobnosti);
 - k zásahu došlo prostřednictvím internetu, a to konkrétně webu www.blesk.cz, který je, jak je soudu známo z úřední činnosti, nejnavštěvovanějším bulvárním webem s návštěvností v řádu miliónů reálných uživatelů, žalovaná pak tytéž informace uveřejnila i na webu www.ahaonline.cz s návštěvností v řádu set tisíc reálných uživatelů, přičemž tato čísla sice neodpovídají čtenosti konkrétního článku či zhlédnutí videa, ale svědčí o masovém rozšíření napadaných informací ze strany žalované, současně napadané informace zopakovala i v člancích, ve kterých zveřejnila postoj žalobce a jeho sestry, což ale nebylo jen na webu www.blesk.cz, ale i v deníku Blesk, který je na trhu nejčtenější a ve kterém původně informace zveřejněny nebyly, čímž vlastně ještě kontraproduktivně rozšířila okruh osob, do jejichž dispozice se dostaly napadané informace;
 - byla to žalovaná, kdo v souvislosti se svou komerční činností na napadané informace upoutal pozornost veřejnosti, když příjmení žalobce vložila do názvu článku i do linku, pod kterými články a video zpřístupňovala (*nesporně*);
 - poté, co žalobce upozornil žalovanou na nepravdivost informací, žalovaná sice jeho stanovisko neprodleně, v řádu dnů, zveřejnila, a to nejen na webu www.blesk.cz, ale i v deníku Blesk, avšak nepravdivé informace také nadále zpřístupňovala (a nově i v deníku Blesk – viz výše), což odůvodnila tím, že mezi Vladimírem Z. a žalobcem zaujala neutrální postoj (v opozici k názoru Zuzany B. – č. l. 65) a nepřikláněla se na ničí stranu; článek s doplňujícími informacemi žalovaná označila na webu www.blesk.cz pod zavádějícím titulkem xxxxx Xxxxx, který vyvolává dojem, že spor o rodokmen je mezi sourozenci;
 - teprve poté, co Vladimír Z. pravdivost svých informací přes výzvu žalované nedoložil, přistoupila

žalovaná k (postupnému) stažení napadaných informací a dne xxx k veřejné omluvě na webu www.blesk.cz, (č. l. 43); omluva je na webu www.blesk.cz dostupná nadále (*výtisk výsledku vyhledávání ve vyhledávači google slov „xxx xxx“ ze dne 29. srpna 2019*);

- žalobci se pak osobně při jednání před soudem prvního stupně omluvila i Zuzana B. (č. l. 65),

- přestože žalovaná již napadané informace z webu www.blesk.cz i www.ahaonline.cz stáhla, pak tyto jsou v internetovém prostoru stále dostupné; při zadání slov „xxx xxx“ do vyhledavače google se jako první objeví odkaz na článek xxx xxx! z webu instory.cz, nutno ale současně dodat, že hned poté, tedy jako druhá v pořadí, následuje omluva žalované žalobci ze dne xxx dostupná na webu www.blesk.cz (*výtisk výsledku vyhledávání ve vyhledávači google slova „K.“ ze dne 29. srpna 2019*);

- při zadání slova „K.“ do vyhledavače google se informace týkající se příbuzenského vztahu žalobce a komunistického prezidenta na první straně nezobrazují, dominují informace k žalobcovu zdravotnímu stavu (*výtisk výsledku vyhledávání ve vyhledávači google slova „K.“ ze dne 29. srpna 2019*);

- žalobce se ve svém okolí setkal s negativní reakcí na informace, které ve vztahu k němu žalovaná uveřejnila, s tím, že kolegové i známí si informaci z části ověřovali, ale částečně k ní přistupovali i jako k pravdivé (č. l. 51); důvěryhodnost informace byla objektivně snížena i pro veřejnost, když žalovaná ji zveřejnila až v roce 2017.

19. Dle § 81 odst. 1 o. z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Dle odstavce 2 požívají ochrany zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
20. Podle § 82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
21. Dle § 86 věta první o. z. nesmí nikdo zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod.
22. Dle § 2951 odst. 2 o. z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
23. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škudci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
24. Dle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škudci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
25. Zadostiučinění v penězích plní především satisfakční funkci, i když úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění nelze vylučovat. Vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). Uplatnění konkrétního a diferencovaného objektivního hodnocení znamená, že o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde za konkrétní situace, za které

k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. října 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 98/2010).

26. Při ochraně osobnosti je primárním významem zadostiučnění funkce satisfakční, tj. přiměřeně s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu, optimálně, a tím účinně vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu, když nemajetková újma vzniklá porušením osobnostních práv se v obecném slova smyslu ani nedá „odškodnit“ a rozsah vzniklé nemajetkové újmy nelze ani exaktně kvantifikovat a vyčíslit a lze za ni „jen“ poskytnout zadostiučnění (satisfakci), rovněž by pak ale náhrada nemajetkové újmy v penězích měla plnit preventivně-sankční funkci (nález Ústavního soudu ze dne 6. března 2012, sp. zn. I. ÚS 1586/09). Preventivně-sankční funkci zadostiučnění nelze uplatňovat u každého zásahu do osobnostních práv; je však nicméně nezbytné posoudit vhodnost jejího použití v konkrétním případě, zvláště pak tehdy, kdy skutečně hrozí opakování podobných zásahů do ochrany osobnosti, a kdy je třeba žalovanou od podobných zásahů odradit (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. prosince 2012, sp. zn. 30 Cdo 1231/2011).
27. K jednotlivým nárokům:
28. Z postoje žalované je zřejmé, že nepravdivost napadaných tvrzení již nesporně, že uznává, že informace jí poskytnuté Vladimírem Z. se netýkaly rodiny žalobce a ve vztahu k žalobci a jeho rodině se nezakládají na pravdě, žalovaná napadané informace i stáhla ze svých webů, znovu je nezveřejnila a omluvila se za ně. Její postoj v řízení je, že již učinila vše, co měla, a není důvodu, aby se opakovaně omlouvala či žalobci něco platila, nikoli takový, že se chystá informace znovu zveřejnit, naopak i ve vyjádření k odvolání žalovaná deklarovala, že opakované zveřejnění nehrozí. Postupem podle § 82 odst. 1 o. s. ř., *arg. a contrario*, tak žalobcem uplatněný **zdržovací nárok** není důvodný, když zásah netrvá a ani reálně nehrozí.
29. **Nárok na žalobcem požadované obeslání provozovatelů webových stránek www.ahaonline.cz a www.vipstory.cz** se žádostí o odstranění článků s napadanými informacemi a s informací o znění rozsudku je také nedůvodný, nemá oporu v hmotném právu, ani v právu procesním (to zná v § 155 odst. 4 o. s. ř. právo na zveřejnění rozsudku, ale ani to ve vztahu k ochraně osobnosti), nadto z webu www.ahaonline.cz, který provozuje přímo žalovaná, už i článek byl odstraněn. Je na žalobci, aby sám provozovatele webu www.vipstory.cz vyzval, je to žalobce, kdo je k tomu aktivně věcně legitimován.
30. Pokud jde o omluvu, požadavek na ni byl důvodný a žalovaná žalobci omluvu již v průběhu řízení před soudem prvního stupně poskytla a nadále ji zpřístupňuje. **Není** ale již **důvodu, aby se žalovaná omlouvala opakovaně** (§ 2951 odst. 2 o. z., *arg. a contrario*), neboť nedošlo k opakovanému zásahu, ale k tomu, že žalovaná nejprve neodstranila napadané informace z webu www.blesk.cz úplně, ale pouze z konkrétní adresy, kterou žalobce uvedl v žalobě, teprve následně i z jiného místa a pak také z webu www.ahaonline.cz. Tato okolnost není důvodem pro opakovanou omluvu, ale je jedním z hledisek, které svědčí pro závěr, že pouze omluva zde nezajišťuje skutečné odčinění nemajetkové újmy.
31. Právě postoj žalované jakožto profesionálky na mediálním bulvárním trhu, kdy tato byla při zveřejňování napadaných informací nedbalá a při zjednávání nápravy liknavá, vedl odvolací soud postupem podle § 2951 odst. 2 a § 2957 o. z. při zohlednění všech funkcí zadostiučnění v penězích k závěru, že je namístě, aby žalovaná vedle omluvy poskytla žalobci i **zadostiučnění v penězích**, a to částkou ve výši 100 000 Kč. Vyšší zadostiučnění zde důvodné již není, neboť žalovaná sice

byla liknavá, ale jistou sebereflexi projevila, postoj žalobce zveřejnila po devíti dnech od zveřejnění napadaných informací, postupně napadané informace odstranila a žalobci se omluvila, současně se žalobci dostalo osobní omluvy ze strany Zuzany B.. Bylo zde navíc objektivně namístě pochybovat o věrohodnosti napadaných informací. Okolnosti, které žalobce zdůrazňuje, když žádá, aby mu žalovaná poskytla zadostiučinění násobně vyšší (5 000 000 Kč), zde nejsou relevantní, resp. neodůvodňují poskytnutí zadostiučinění ve vyšší než přiznané částce. Okolnost, že žalovaná informace zveřejnila při své vysoce výdělečné podnikatelské činnosti, odvolací soud zohlednil při volbě způsobu zadostiučinění, tj. při závěru, že zde nepostačuje omluva.

32. Odvolací soud tak postupem podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil v plném rozsahu zamítavé výroky I, II a III rozsudku soudu prvního a co do částky 4 900 000 Kč i zamítavý výrok IV. Postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. pak výrok IV rozsudku soudu prvního změnil jen co do částky 100 000 Kč, v tomto rozsahu žalobě vyhověl a žalované uložil povinnost tuto částku žalobci zaplatit.
33. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval nejen o nákladech odvolacího řízení, ale znovu i o **nákladech řízení** před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.).
34. Žalobce v řízení před soudem prvního stupně výsledně uspěl v rozsahu jedné omluvy a v rozsahu odstraňovacího nároku (zde je na roveň úspěchu postaveno zastavení řízení z procesního zavinění žalované). Ohledně zadostiučinění v penězích je úspěch žalobce v poměrně nepatrné části (2 %), resp. slovy usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. října 2015, sp. zn. 28 Cdo 5183/2014, mimořádně malý (Nejvyšší soud řešil situaci, kdy šlo o úspěch méně než 4 %), a jde tak v této části o extrémní případ, kdy se § 142 odst. 3 o. s. ř. neuplatní ve prospěch žalobce (z důvodu, že výše záležela na úvaze soudu), ale ve prospěch žalované (z důvodu, že na její straně jde o neúspěch jen v poměrně nepatrné části). Žalobce byl odvolacím soudem na okolnost, že žalovaná částka představuje vzhledem ke své výši zjevně bezdůvodné uplatňování práva, upozorněn (viz výše bod 10 odůvodnění), na žalobě i odvolání přesto setrval v rozsahu plné výše žalované částky.
35. Žalovaná v řízení před soudem prvního stupně uspěla ohledně zdržovacího nároku, obeslání provozovatelů webů, opakované omluvy a (až na poměrně nepatrnou část, konkrétně 2 %) i ohledně požadavku na zadostiučinění v penězích (viz předchozí bod).
36. Úspěch žalobce tak byl 2/6 a žalované 4/6, a žalované tak náleží podle § 142 odst. 2, 3 o. s. ř. ve spojení s § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. náhrada 1/3 (=4/6-2/6) účelně vynaložených nákladů řízení před soudem prvního stupně.
37. Účelně vynaložené náklady řízení před soudem prvního stupně na straně žalované představují náklady na právní zastoupení v rozsahu 5 úkonů právní služby. Konkrétně jde o: 1) převzetí zastoupení, 2) vyjádření k žalobě, 3) účast při jednání před soudem dne 15. listopadu 2018, 4) účast při jednání před soudem dne 29. ledna 2019, 5) účast při vyhlášení rozsudku dne 7. února 2019. S úkony 1) až 4) je spojena odměna advokáta ve výši 3 100 Kč/úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a s úkonem 5) pak poloviční sazba ve výši 1 550 Kč/úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb.), se všemi úkony paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a DPH v sazbě 21 % (§ 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř.). Celkem tedy účelně vynaložené náklady řízení před soudem prvního stupně na straně žalované činily 18 694,50 Kč [= (4,5*3100+5*300)*1,21]. Třetina z uvedené částky činí 6 231,50 Kč.
38. V odvolacím řízení měl žalobce úspěch jen ohledně zadostiučinění v penězích, ale i to jen v poměrně nepatrné části (2 %). Žalovaná měla naopak plný úspěch ohledně zdržovacího nároku, obeslání provozovatelů webů, opakované omluvy a ohledně požadavku na zadostiučinění v penězích pak uspěla až na poměrně nepatrnou část, konkrétně 2 %. Žalované tak postupem podle

§ 142 odst. 1, 3 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. náleží plná náhrada nákladů odvolacího řízení (k otázce aplikace § 142 odst. 3 o. s. ř. ve prospěch žalované viz bod 34 odůvodnění tohoto rozsudku).

39. Účelně vynaložené náklady odvolacího řízení na straně žalované představují náklady na právní zastoupení v rozsahu 2 úkonů právní služby. Konkrétně jde o: 1) vyjádření k odvolání, 2) účast při jednání před odvolacím soudem dne 29. srpna 2019. S oběma úkony je spojena odměna advokáta ve výši 3 100 Kč/úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb.), paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a DPH v sazbě 21 % (§ 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř.). Celkem tedy účelně vynaložené náklady odvolacího řízení činily 8 228 Kč $[(2 \cdot 3100 + 2 \cdot 300) \cdot 1,21]$.
40. Celková výše nákladů řízení před soudy obou stupňů, kterou je žalobce povinen žalované nahradit, tak činí 14 459,50 Kč $(=6231,50 + 8228)$.
41. Lhůta k plnění (ohledně věci samé i nákladů) je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř.; místo plnění (ohledně nákladů) pak podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti výrokům I a II tohoto rozsudku je dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud. V části týkající se výroku o nákladech řízení (výrok III tohoto rozsudku) dovolání přípustné **není** (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 29. srpna 2019

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu